

Це – прекрасна картина: молоді батьки та двоє похилих віком, зібрані Ісусом. Насправді, Ісус спричиняється до зустрічі між поколіннями та єднає їх. Він є невичерпним джерелом тієї любові, яка перемагає будь-яку замкненість, кожную самотність, будь-який смуток. На вашій родинній дорозі ви розділяєте багато прекрасних хвилин: трапеза, відпочинок, домашня робота, розваги, молитва, подорожі і прощі, діла солідарності... Однак, якщо забракне любові, тоді бракує радості, а справжню любов нам дарує Ісус: Він дає нам Своє слово, що просвітлює наш шлях, дає нам Хліб Життя, що підтримує нас у щоденних труднощах життєвої мандрівки.

Дорогі родини, ваша молитва за Синод Єпископів буде цінним скарбом, що збагатить Церкву. Дякую вам та прошу вас молитися також і за мене, щоби я зміг служити Божому людові в істині та любові. Нехай вас завжди супроводжує опіка Пречистої Діви Марії та святого Йосифа, та допомагає вам прямувати вперед, єднаючись у взаємній любові та служінні один одному. Від щирого серця призиваю Боже благословення для кожної родини.

Ватикан, 2 лютого 2014 р.

«Боюся дорослішати!»

Що після мене залишиться? Важливе питання, але воно навряд чи турбує серце середньостатистичної людини. Над цим роздумує в більшості група філософів-інтелектуалістів. Що турбує пересічну людину у віці 20-30 років? «Як заплатити за навчання? Як «дотягнути» до наступної зарплати?». Можна моралізувати молодих людей і повторювати, що так не має бути. Ці питання не можуть становити сенс нашого життя. Але, спробуймо придивитися до коріння цієї проблеми.

Перечитаймо кілька анонімних записів в одному з блогів. «Боюся дорослішати! Це звучить без сенсу, з перспективи віку, якого дожила. Але, подумавши, зрозуміла, що до справжньої зрілості мені ще далеко. Досі живу з батьками, бо боюся жити сама. Також не вмію сама приймати рішення і у всьому консультуюсь з іншими. Боюся, що колись не буде поряд поради, і не знаю, як тоді знайду вихід з ситуації». Також читаємо думку представника чоловічої статі: «Маю ту саму проблему. Закінчив навчання і що далі... Праця, оренда житла, Боже, скільки всього на голові... Поступово стараюсь якось збиратись з силами».

І таких записів можна знайти багато. Анонімність Інтернету дозволяє людям відкрити свою «темну» сторону, яку зазвичай можна замаскувати в реальній буденності. З вищенаведених слів не можемо сказати, що ці люди не мають ідеалів або мети життя. Ці ідеали нагадують цінності, які передаються з покоління в покоління: економічна незалежність, улюблена праця, щасливий подружній союз. Вражає, насамперед, та емоційна атмосфера, в якій знаходяться ці люди. Будучи не в стані відповідати визначеним ідеалам, суворо і негативно себе осуджують, що збуджує в них почуття сорому. І тут коло замикається. (Далі буде)

Настоятель парафії о. Леонід

Парафіяльна листівка 97

I Неділя Великого Посту 9.03 - 16.03.2014

Розклад Богослужінь:

Понеділок, Середа – 8.⁰⁰ год.
Вівторок, Четвер, Субота – 18.⁰⁰ год.
П'ятниця – 8.⁰⁰ і 18.⁰⁰ год.

Неділя: 16 березня 2014 р. – II Неділя Великого Посту

8.⁰⁰ год. – Розарій

8.³⁰ год. – Поклоніння Пресвятим Дарам.

Св. Меса – 9.⁰⁰ і 11.⁰⁰ год.

- Гірки Жалі – Середа, Субота, Неділя.
- Хресна Дорога – П'ятниця.
- За відправлення Хресної Дороги – щоденно можна отримати повний відпуст за таких умов:

- Слід відправляти при законно ерегованій Хресній Дорозі (Каплиця).
- Належно роздумувати над Страстями Господніми.
- Сповідь, Св. Причастя.

Катехези: Субота: 11.⁰⁰ год. – дорослі.
16.⁰⁰ год. – діти.

Неділя: Молодь після Св. Меси о 11.⁰⁰ год.

Парафіяльний Відпуст (Храмове свято): 24 березня - 18.⁰⁰ год.

Парафіяльні реколекції: 4 - 6 квітня 2014 р. (о. Михайло)

Біблейський коментар на I Неділю Великого Посту

Коли ти Син Божий... (Мт4,3)

Уяви, якби сьогодні до тебе підійшов Ісус, обійняв тебе і сказав: «Ти Мій найбільший скарб!» Хіба ти не був би радісно схвилюваний?

Отож під час цього Великого посту у тебе буде дуже багато можливостей пережити схожі почуття. Кожного дня під час молитви і читання Святого Письма Христос буде утверджувати твою гідність і переконувати в тому, що ти дійсно Його улюблений брат чи сестра.

У сьогоднішньому євангельському фрагменті ми читаємо про те, як диявол намагався змусити Христа засумніватися у власній Божественності. Сатана почав спокусу словами: «Коли Ти Син Божий...» Диявол сподівався на те, що

Ісус Христос хоч на мить засумнівається в любові Свого Отця, і тоді з'явиться шанс відвести Його від Божого Задуму. Але Ісус точно знав, хто Він, і твердо тримався Божого слова, яке завжди допомагало Йому довіряти Отцю.

Бог хоче, щоб ти також твердо стояв у правді. В якій? Що ти належиш Господу, а Він - тобі. Ця істина здається занадто простою, але згадай свої останні спокуси. Хіба ти піддався б їм, якби не засумнівався в цій правді? Диявол усілякими способами намагається відірвати тебе від твоєї віри. Неможливо злічити його підступних випадів, якими він прагне розчарувати тебе, відвести від молитви та ввіймати у сіті страху і твоїх власних слабкостей.

Коли тебе долають спокуси, дій за прикладом Христа — тримайся Святого Письма. Ти Боже дитя, народжене з нетлінного насіння — зі слова Божого (1 Пт 1,23). Ти належиш до вибраного роду, царського священства, до народу святого (1 Пт 2,9). Бог оживив тебе разом із Христом (Еф 2,5), визволив від закону гріха і смерті (див. Рим 8,2). Він піклується про всі твої потреби і ділиться з тобою багатством Своєї слави (4,19). Тримайся цих обітниць, і диявол відійде, безсилий зашкодити тобі.

«Господи, прости мені мою слабку віру. Зміцни мене в вірі та розумінні, що я твоє улюблене дитя. Допоможи вистояти в спокусах.»

Зло не буває добрим

Для багатьох людей зло і гріх — це коли по стінах бризкає кров або коли люди бігають голяка (сексуальні гріхи). Ну а якщо ти нікого не вбив і ні з ким гріховно не переспав, то ніби зла й немає.

Якщо ми будемо дотримуватися такого мислення, то Адам і Єва видадуться нам просто янголами, та й сатана не такий уже страшний. Подивіться уважно на історію гріхопадіння Адама і Єви. В принципі, вони ж ніби нічого страшно поганого не зробили. А диявол усього-на-всього не говорив усієї правди. Він ніби і правду каже, а разом із тим і не каже її, або й каже, та не до кінця. І сказала жінка до змія: плоди з дерев ми можемо їсти, тільки плодів із дерева, що в середині раю, сказав Бог, не їжте їх і не торкайтеся їх, щоби вам не померти. І сказав змії до жінки: ні, не помрете; але знає Бог, що в день, коли ви скуштуєте їх, відкриються ваші очі, і ви будете як боги, які знають добро і зло. Змії заперечує слова Бога й каже, що Адам із Євою не помруть. Ніби й правда, адже душа не помирає й живе вічно; але він замовчує те, що Адам і Єва помруть для раю, помруть духовно. Сказав, що відкриються їхні очі, й вони пізнають добро і зло. І знову не обманув, так і сталося. Тільки ось він недоговорив, що пізнання зла зробить їх нещасливими. Просто недоговорив.

Якщо відкинути вбік звичне розуміння зла і сатани, нашу віру та засудження гріха, і подивитися на спокушання Єви і Адама, то, як на наш розум, у цьому можна й не побачити нічого такого страшного. Однак ми добре розуміємо, що тут щось явно не так, адже у первородному гріху криється ядро гріха всього людства. У чому ж це ядро?

І сказав змії до жінки: чи правду сказав Бог?... ви будете як боги, які знають добро і зло. Ядро первородного гріха у тому, що сатана спершу сіє у

серці Єви недовіру до Бога, а потім спокушає її стати незалежною від Нього. Це й справді атомний реактор, який незабаром вибухає, хоча ніби й не віщував нічого страшного.

Інкони нам здається, що зло може бути не таким уже й страшним. Там видалось і Єві. Вона просто бачила, що їй ніби нічого поганого не пропонують. Але ці читання вчать нас, що будь-який контакт із сатаною, будь-який компроміс, навіть найневинніший з виду, завдає величезних втрат і ран.

Наслідки первородного гріха у нашому світі — це недовіра людей до Бога, байдужість до Нього і прагнення бути самостійними та незалежними в усьому. Коли я зустрічаю таких людей, то відчуваю своє безсилля. Я не знаю, що їм сказати, як пояснити, до чого закликати.

Лист Папи Франциска до родин

Дорогі родини!

Стаю на порозі вашого дому, щоб поговорити про подію, яка, як відомо, відбудеться в жовтні у Ватикані. Мова йде про надзвичайну Загальну асамблею Синоду Єпископів, скликану для обговорення теми: «Виклики душпастирства сім'ї в контексті євангелізації». У дійсності, Церква сьогодні покликана звіщати Євангеліє, виходячи назустріч новим душпастирським невідкладним викликам, які стосуються сім'ї.

Ця важлива зустріч залучає весь Божий люд, єпископів, священників, богопосвячених осіб та мирян місцевих Церков усього світу, які беруть активну участь через приготування конкретних пропозицій та через незамінний молитовний вклад. Молитовна підтримка є як ніколи важливою та значущою особливо з вашого боку, дорогі родини. У дійсності, ця синодальна зустріч особливим чином присвячена вам, вашому покликанню та місії у Церкві та суспільстві, проблемам подружжя, родинного життя, виховання дітей та ролі сімей у місії Церкви. Тому, прошу вас неустанно молити Святого Духа, аби Він просвітив Отців Синоду, попровадив їх у виконанні їхнього зобов'язуючого завдання. Як ви знаєте, через рік після цієї надзвичайної Асамблеї відбудеться звичайна, яка далі розглядатиме тему сім'ї. І в цьому контексті, у серпні 2015 року, у Філадельфії, США, відбудеться також і Всесвітня зустріч родин. Отож, молімося всі разом, щоб завдяки цим подіям Церква здійснила справжній шлях розпізнавання та впровадила відповідні душпастирські заходи, щоб допомогти сім'ям виходити назустріч актуальним викликам із світлом та силами, які випливають з Євангелія.

Цього листа пишу вам у день, коли відзначається свято Жертвування Ісуса у храмі (Стрітіння Господнього). Святий євангеліст Лука розповідає, що Богородиця та святий Йосиф, згідно з приписами Мойсеєвого закону, принесли Дитя до храму, щоб посвятити Його Господу Богу, а двоє похилих віком – Симеон і Анна – спонукувані Святим Духом, вийшли їм назустріч та розпізнали в Ісусі Месію (Лк 2,22-38). Симеон узяв Його на руки та склав подяку Богові за те, що, нарешті, «побачив» спасіння. Анна, незважаючи на значний вік, віднайшла оновлений запал та розпочала розповідати всім про Дитя.